

Het “vasten” uitgelegd

Justin Johnson

Met de groeiende verwarring over vasten in de kerk en de vermenging van Christendom met het Katholicisme, is het belangrijk om religieus vasten te begrijpen vanuit een midden-Handelingen dispensationeel perspectief.

Wanneer kinderen vasten

Vroeger was het gebruikelijk dat ouders hun kinderen zonder avondeten naar bed stuurden als ze ongehoorzaam waren. Hongerig naar bed gaan zou hen doen nadenken over hun ongehoorzaamheid en hen tot berouw of honger leiden.

Kinderen hebben dit soort discipline nodig.

Kinderen moeten ook verteld worden wanneer ze bepaalde snoepjes of toetjes mogen eten. Hebzuchtige kinderen weten niet wanneer ze moeten stoppen en zouden alleen toetjes eten als ze de vrijheid hadden.

Ze moeten geleerd worden om zich te onthouden van overdaad en om matig te zijn. Ouders maken regels. God maakte wetten.

Op dezelfde manier was vasten een vereiste in Israël, omdat ze werden onderwezen en bestuurd door de wet als Gods kinderen.

“Gal. 4:1-2: 1 Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles; 2 Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld.

Het zou leerstellig kinderachtig zijn als de Kerk vandaag de dag onderworpen zou worden aan de wetten van het vasten, aangezien wij geen kinderen meer zijn in ons verstand, zie Ef. 4:14; 1 Kor. 14:20.

“Ef. 4:14: Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;

“1 Kor.14:20: Broeders, wordt geen kinderen in het verstand, maar zijt kinderen in de boosheid, en wordt in het verstand volwassen.

Toen Israël vastte

De wetten van het vasten waren ontworpen voor Israël zonder het feit dat ze begrip hadden van onze volledige positie in Christus. Ze hadden vasten nodig om nederigheid voor God te leren en zijn woorden te vertrouwen boven de genoegens van het “vlees”.

“Deut. 8:3: En Hij verootmoedigde u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat gij niet kent, noch uw vaders gekend hadden; opdat Hij u bekend maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit des Heeren mond uitgaat.

Vasten was een vereiste voor Israël. De wet vereiste vasten samen met het belijden van zonden om Gods vergeving en genade te ontvangen, zie Joël 2:12-13:

“12 Nu dan ook, spreekt de Heere, bekeert u tot Mij met uw ganse hart, en dat met vasten en met geweent, en met rouwklage.13 En scheurt uw hart en niet uw klederen, en bekeert u tot den Heere, uw God; want Hij is genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid, en berouw hebbende over het kwade.

“2 Kron. 7:14: En Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen; zo zal Ik uit den hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen.

(Ziet u waarom dit vers niet voor de Kerk van vandaag is.)

Zonder de vernedering van zichzelf door vasten, zou Israël niet het berouwvolle hart tonen dat God nodig heeft om te horen, te vergeven en te genezen.

Jezus vastte

Jezus vastte 40 dagen na zijn doop. Net zoals hij niet gedoopt werd voor zonden, maar om alle gerechtigheid te vervullen, zie Matth. 3:15, vastte Jezus niet voor zonden, maar om de wet te vervullen, zie Matth. 4:4.

“Matth. 3:15: Maar Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Laat nu af; want aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij van Hem af.

“Matth. 4:4: Doch Hij, antwoordende, zeide: Er is geschreven: De mens zal bij brood alleen niet leven, maar bij alle woord, dat door den mond Gods uitgaat.

Door te vasten voelde God, gemanifesteerd in het vlees, nederigheid als een mens die leed, zie Fil. 2:8:

“En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

“Hebr. 4:15: Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen, gelijk als wij, is verzocht geweest, doch zonder zonde.

Jezus vernederde zichzelf door te vasten toen hij mens werd. Stel je voor dat de God van het universum honger zou ervaren! Hij kon elk voedsel krijgen dat hij wenste, zoals de duivel aangaf, maar hij ging zonder voedsel, weerstond verleiding en vervulde de wet.

Waarom vasten ze niet?

Toen Jezus met zijn discipelen op aarde was, vastten ze niet, en dat maakte de wet-behoudende religieuze Farizeeën nieuwsgierig.

“Lukas 5:33: En zij zeiden tot Hem: Waarom vasten de discipelen van Johannes dikmaals, en doen gebeden, desgelijks ook de discipelen der Farizeen, maar de Uwe eten en drinken?”

Jezus antwoordde dat zijn discipelen niet vastten omdat hij bij hen was, en dat het een tijd van feestvieren was, geen tijd van rouw, zie Lukas 5:34-35. Toen de Messias echter vertrok en het koninkrijk niet kwam, leerden zijn discipelen opnieuw vasten, zie Jak. 4:9-10::

“Lukas 5:34-35: 34 Doch Hij zeide tot hen: Kunt gij de bruiloftskinderen, terwijl de Bruidegom bij hen is, doen vasten? 35 Maar de dagen zullen komen, wanneer de Bruidegom van hen zal weggenomen zijn, dan zullen zij vasten in die dagen.

“Jak. 4:9-10: 9 Gedraagt u als ellendigen, en treurt en weent; uw lachen worde veranderd in treuren, en uw blijdschap in bedroefdheid. 10 Vernedert u voor den Heere, en Hij zal u verhogen.

Op de feestdag van Pinksteren verkondigden Petrus en de twaalf een boodschap van verdriet en schande, omdat zij hun Messias hadden gedood, zie Handelingen 2:36-37:

“36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt. 37 En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart, en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?”

Hun vasten en belijdenis van zonden waren vereist opdat de Heer zou terugkeren en het land zou genezen, zoals de wet en de profeten vereisten, zie Lev. 26:40-45:

“40 Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben. 41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben; 42 Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken; 43 Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest, en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen, en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had. 44 En hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner vijanden zullen

zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben de Heere, hun God!⁴⁵ Maar Ik zal hun ten beste gedenken aan het verbond der voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen der heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben de Heere!

Waarom kerken vasten

Veel kerken onderwijzen tegenwoordig de noodzaak van vasten, vooral tijdens de vastentijd en Pasen. Als het niet als vereiste geldt, onderwijzen ze het als een voorgestelde geestelijke discipline.

Hun leer over vasten komt voort uit de verzen die al zijn geciteerd uit het programma van Israël. Dat kerken vasten zouden eisen of aanbevelen, getuigt van onwetendheid over de verborgenheid van Christus en de Bijbel, recht gesneden.

De Rooms-Katholieke Kerk loopt voorop in het onderwijzen van vasten door er een kerkelijke wet van te maken. Ze gaat zelfs zo ver dat ze vasten verklaart tot een daad die ons verbindt met het mysterie van Jezus.

“Tijdens de plechtige veertigdagentijd verenigt de Kerk zich elk jaar met het mysterie van Jezus in de woestijn.” – CCC 540

Wat een onzin om iets dat duidelijk in de wet (vasten) wordt uitgelegd, te identificeren als een mysterie van Christus, waarvan Paulus zegt dat het sinds het begin der wereld geheim is gebleven, zie Rom. 16:25:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

De apostel van de Heidenen, aan wie de verborgenheid van Christus, en de kerk, is toevertrouwd, leert nooit dat vasten noodzakelijk is, maar identificeert het juist als een zwakke gewoonte, evenals de naleving van de dag, de besnijdenis en de Sabbatdagen.

“Gal. 4:9: En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen?”

Het falen om op de juiste manier recht te snijden is de oorzaak van de vastenverwarring. Het is werkelijk een mysterie waarom kerken religieus vasten promoten, terwijl we iets veel beters hebben in het evangelie van Christus, namelijk de kracht van God tot verlossing.

Waarom vasten wij niet?

Vasten was een vereiste voor Israël onder hun wetprogramma, maar is geen kerkelijk ritueel of vereiste omdat wij niet onder de heerschappij van de wet vallen.

“Rom. 6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Wij hebben geen vasten, belijdenis, zelfopoffering of gebeden nodig om de macht van de zonde weg te nemen. Christus deed dat voor ons toen hij stierf en opstond, zie Rom. 6:3-6:

“3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.

Wat Israël onder de wet niet had, verstaat de Kerk nu, door de verborgenheid van Christus, dat we geen kinderen meer zijn, maar volwassen zonen.

*“Gal. 4:5: Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming **tot kinderen** (*) verkrijgen zouden.*

(*)—De King James Bible zegt aanneming tot zonen.

*“Gal. 4:5: To redeem them that were under the law, that we might receive the **adoption of sons**.*

De verborgenheid van Christus in ons geeft ons allen geestelijke zegeningen van vergeving, genade, verlossing, redding en vrede met God door het geloof in het evangelie van Christus, zie Efeziërs 1:3:

“Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus.

“Ef. 1:6-9: 6 Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde;7 In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;9 Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelve.

Wat een voorrecht en een vreugde om de rijkdom van Gods genade te hebben! Ons wordt niet langer verteld wat we wel of niet moeten eten, zie 1 Tim. 4:4. Voor welk geestelijk voordeel zouden we moeten vasten dat we niet al vrij in Christus bezitten?

“1 Tim. 4:4: Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde

Terwijl we douchen om schoon te blijven, hebben we geen waterdoop nodig. Terwijl we ons dieet om gezondheidsredenen kunnen beperken, hebben we geen religieus vasten nodig.

We wachten niet op een koninkrijk. We leven in vrede met God. De straf voor onze zonden is betaald. De macht van de zonde is weggenomen. Ons vlees moet als dood worden beschouwd.

Of we nu eten of niet, het verandert niets aan onze positie of onze zegeningen in Christus. Noch eten noch vasten beveelt God ons aan, maar Christus, zie 1 Kor. 8:8, Kol. 1:27

“1 Kor. 8:8: De spijze nu maakt ons Gode niet aangenaam; want hetzij dat wij eten, wij hebben geen overvloed; en hetzij dat wij niet eten, wij hebben geen gebrek.

“Kol. 1:27: Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid;

“Kol. 2:16: Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten;

“Laat daarom niemand u oordelen in eten, noch in drinken, noch met betrekking tot een feestdag...” – Kol. 2:16

Er is nu geen veroordeling meer voor hen die in Christus zijn en deze geestelijke waarheden naleven.

Vertaler: l.h.meyer@ziggo.nl Website: www.bedelingdergenade.nl